

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 103.483 van 11 februari 2002
in de zaak A. 110.362/IX-3047.**

In zake : Willem DE PRETER,
wonende te WESPELAAR,
Olivier de Spoelberchstraat 6

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 71 - 72.

tussenkommende partij :

1. Hugo SCHOEVAERTS,
wonende te KAMPENHOUT,
Tritsstraat 30,
2. Patrick LANGENDRIES,
wonende te NIEUWERKERKEN-AALST,
Achtermaalstraat 18,
3. Marnic DE CLERCQ,
wonende te ZOTTEGEM,
Langestraat 93.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Willem DE PRETER op 17 september 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het besluit van de secretaris-generaal van het departement Algemene Zaken en Financiën van 13 juli 2001 houdende bevordering van 8 medewerkers tot hoofdmedewerker" ;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 9 januari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 februari 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Hugo SCHOEVAERTS, Patrick LANGENDRIES en Marnic DE CLERCQ met verzoekschriften van 4 oktober 2001 vragen om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is vast benoemd ambtenaar met de graad van medewerker bij het departement Algemene Zaken en Financiën, administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur, afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur, van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

1.2. Op 9 februari 2001 wordt bekendgemaakt dat bij het departement Algemene Zaken en Financiën acht betrekkingen bij bevordering door verhoging in graad vacant worden verklaard.

Voor elke vacante betrekking zijn afzonderlijke functiebeschrijvingen en functievereisten vastgesteld.

1.3. Op 8 maart 2001 dient verzoeker zijn kandidatuur in voor drie betrekkingen bij de administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur. Het gaat om een betrekking van hoofdmedewerker bij de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur (verantwoordelijke beheer en rapportering algemene gegevensbestanden sector huisvesting) en twee betrekkingen van hoofdmedewerker bij de afdeling Gebouwen, namelijk van verantwoordelijke bij het afdelingssecretariaat en een leidinggevende functie binnen de cel boekhouding.

1.4. In zijn vergadering van 23 maart 2001 onderzoekt de departementale directieraad van het departement Algemene Zaken en Financiën van het ministerie van de Vlaamse gemeenschap de ingediende kandidaturen.

Voor de betrekking van hoofdmedewerker bij de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuurwerken wordt Hugo SCHOEVAERTS op de eerste plaats gerangschikt; voor de twee betrekkingen bij de afdeling Gebouwen zijn dat respectievelijk Patrick LANGENDRIES en Marnic DE CLERCQ.

Verzoeker wordt ex aequo als vierde gerangschikt voor de betrekking van hoofdmedewerker bij de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur. Hij wordt niet gerangschikt voor de twee betrekkingen bij de afdeling Gebouwen.

Bij brieven van 13 april 2001 wordt hij hiervan in kennis gesteld.

1.5. Op 27 april 2001 dient hij bezwaar in. Op 8 juni 2001 wordt hij door de directieraad gehoord die beslist de rangschikking te handhaven.

1.6. Bij besluiten van 13 juli 2001 van de secretaris-generaal van het departement Algemene Zaken en Financiën worden acht medewerkers bevorderd tot hoofdmedewerker. Hugo SCHOEVAERTS wordt bevorderd tot hoofdmedewerker bij de administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur, afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur, en Patrick LANGENDRIES en Marnic DE CLERCQ tot hoofdmedewerker bij de administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur, afdeling Gebouwen.

1.7. Verzoeker wordt op 11 juli 2001 van die benoemingen in kennis gesteld;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de vordering tot schorsing alleen ontvankelijk kan zijn in zoverre zij betrekking heeft op de bevorderingen in de drie betrekkingen waarvoor verzoeker kandidaat was; dat zij ook stelt dat tussen de aangevochten benoemingsbesluiten geen voldoende samenhang bestaat opdat zij in één verzoekschrift zouden kunnen worden aangevochten;

2.2. Overwegende dat over die excepties slechts uitspraak zou moeten worden gedaan indien aan de beide, cumulatieve voorwaarden om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging over te gaan is voldaan, wat te dezen, zoals zal blijken, niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1 Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de tweede voorwaarde aanvoert wat volgt :

"Door deze beslissing heeft de verzoeker niet de mogelijkheid zich verder te ontplooien in zijn administratieve loopbaan. Deze bevordering was voor hem een mogelijkheid om meer bij de besluitvorming en de algemene leiding van de afdeling betrokken te worden en zich zo te kunnen voorbereiden op de volgende bevorderingsexamens.

Uiteraard had hij ook constant samengewerkt met het afdelingshoofd en zich beter kunnen profileren in de afdeling.

Deze ervaring kan hij niet opdoen bij de behandeling van de dossiers in zijn huidige functie. Verzoeker heeft dit bij een vorig bevorderingsexamen tot directiesecretaris letterlijk ondervonden.

Het aspect van een beter salaris is uiteraard een serieuze aderlating voor verzoeker, aangezien hij in zijn huidige weddeschaal C112 aan zijn maximum zit en pas na 10 jaar een weddeverhoging krijgt (C113).

De nieuwe weddeschaal C114 kan hij voor zijn pensioengerechtigde leeftijd niet meer bereiken.

Als 'oudste' medewerker van de administratie is er natuurlijk het morele nadeel. De met deze beslissing bevorderde personeelsleden zijn allemaal veel later in de administratie beginnen te werken. Sommige zullen zelfs na slechts 10 jaren dienst een hoger salaris krijgen dan verzoeker ooit in zijn loopbaan zal verdienen.

Vanaf de gewraakte beslissing functioneert verzoeker anders in de afdeling. Ten opzichte van de andere collega's en externe klanten ervaart verzoeker dit als een negatieve beoordeling van zijn jarenlange werk binnen de administratie. Hij voelt zich trouwens niet meer gemotiveerd en kan niet begrijpen waarom hij alleen niet werd gerangschikt voor de vacatures van hoofdmedewerker bij de afdeling Gebouwen.

Alhoewel hij altijd gunstige evaluatieverslagen krijgt, zelfs een versnelling, ervaart hij zich vanaf deze beslissing als de slechtste medewerker van gans de administratie";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop als volgt antwoordt :

"(...)Bij het aandienen van zijn moeilijk te herstellen ernstig nadeel komt de verzoeker niet verder (dan) het mededelen van de ontgoocheling van iedere kandidaat voor een bevordering die hetzij niet wordt gerangschikt, hetzij niet wordt weerhouden. Zulk een nadeel is geen MTHEN.

(...)Wat het carrièrenadeel aangaat zegt de verzoeker dat hij EEN mogelijkheid heeft gemist. Dat is de evidentie zelf en eigen aan het niet weerhouden worden in iedere benoemings- of bevorderingsprocedure. Zulk een nadeel ontbeert de vereiste ernst.

(...)Een pecuniair nadeel komt, volgens de vaste rechtspraak van Uw Raad, in principe, en behoudens het aanvaarden van uitzonderlijke omstandigheden, niet in aanmerking als MTHEN.

Ter zake dient de verzoeker zulke bijzondere omstandigheden niet aan (het loutere verschil in de weddeschalen levert zulk een nadeel natuurlijk niet op).

Bovendien staat allerm minst vast dat de verzoeker, zou hij niet (meer) bevorderd (kunnen) worden, wat op zichzelf een onbewezen hypothese is, niet in aanmerking komt voor een expertenfunctie, met de daaraan verbonden verloning.

(...)Ook het ingeroepen moreel nadeel is niet van die aard dat het niet, komt een vernietiging tussen in het annulatieberoep, kan worden goedge maakt.

Voor wie, zoals verzoeker, kandideert voor bevorderingsbetrekkingen te begeven bij verschillende afdelingen, ook bij een afdeling (de afdeling Gebouwen) waar hij zelf niet is tewerkgesteld, is het geen bijzonder zwaar moreel nadeel dat hij, gelet de sterkte van de andere kandidaten, soms wel (voor de betrekking te begeven in zijn eigen afdeling) en soms niet wordt gerangschikt";

3.3. Overwegende dat luidens artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging een uiteenzetting van de middelen en van de feiten moet bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die kan aantonen dat de onmiddellijke

tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat bijgevolg een verzoeker zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar concrete gegevens moet aanbrengen die er op wijzen dat hij een persoonlijk, moeilijk te herstellen nadeel ondergaat; dat een verzoeker gegevens dient aan te voeren, die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat hij ondergaat, of kan ondergaan, wat inhoudt dat hij aanduidingen moet verschaffen omtrent de "aard" en de "omvang" van het te verwachten nadeel en die anderzijds wijzen op het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel; dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden; dat te dezen verzoeker uiteenzet dat hij ingevolge de bestreden beslissingen een nadeel ondergaat; dat hij echter niet verduidelijkt waarom dat nadeel na een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissingen niet zou kunnen hersteld worden; dat hij als nadeel onder meer aanvoert dat hij niet de mogelijkheid heeft om zich verder in zijn administratieve loopbaan te ontplooien; dat hij echter geen rekening houdt met het feit dat de kans om niet benoemd te worden inherent is aan elke kandidaatstelling en dat hij ook niet aantoon - en ook niet beweert - dat er zich in de toekomst geen nieuwe carrièremogelijkheden meer zullen aandienen; dat voorts een financieel nadeel behoudens uitzonderlijke omstandigheden steeds herstelbaar is, dat te dezen het mislopen van een verhoging in de weddeschaal niet van aard is om verzoeker en zijn gezin in een precaire situatie te doen belanden; dat tenslotte een moreel nadeel dat voor een teleurgestelde kandidaat voortvloeit uit de benoeming van een concurrent in de regel geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel is omdat het in principe hersteld kan worden door de morele genoegdoening die een vernietigings-arrest verschaft en dat verzoeker ook geen bijzondere redenen opgeeft waardoor het moreel nadeel uitzonderlijk moeilijk te herstellen zou zijn;

3.4. Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van Hugo SCHOEVAERTS, Patrick LANGENDRIES en Marnic DE CLERCQ in het administratief kort geding worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf februari 2000 en twee, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.